

Zbirka odločb sodne prakse

Zadeva T-125/16

**Firma Léon Van Parys NV
proti
Evropski komisiji**

„Carinska unija – Uvoz banan s poreklom iz Ekvadorja – Naknadna izterjava uvoznih dajatev – Zahtevek za odpust uvoznih dajatev – Sklep, sprejet po tem, ko je Splošno sodišče prejšnji sklep razglasilo za ničen – Razumen rok“

Povzetek – Sodba Splošnega sodišča (četrti senat) z dne 11. decembra 2017

- Ničnostna tožba — Izpodbojni akti — Akti, ki ustvarjajo zavezujoče pravne učinke — Presoja teh učinkov glede na vsebino akta*
(člen 263 PDEU)
- Ničnostna tožba — Pristojnost sodišča Unije — Predlogi za izdajo ugotovitelne sodbe — Nedopustnost*
(člen 263 PDEU)
- Ničnostna tožba — Sodba o razglasitvi ničnosti — Učinki — Obveznost sprejetja izvedbenih ukrepov — Obseg — Odločba, v kateri ni treba nujno povzemati istih razlogov, kot so ti, navedeni v aktu, ki je bil razglašen za ničen*
(člen 266 PDEU)
- Ničnostna tožba — Sodba o razglasitvi ničnosti — Učinki — Sprejetje izvedbenih ukrepov — Razumni rok — Merila presoje*
(člen 266 PDEU)
- Ničnostna tožba — Sodba o razglasitvi ničnosti — Učinki — Obveznost sprejetja izvedbenih ukrepov — Ponovno odprtje postopka na stopnji, na kateri je prišlo do ugotovljene nepravilnosti — Dopustnost*
(člen 266 PDEU)
- Ničnostna tožba — Sodba o razglasitvi ničnosti — Učinki — Razglasitev delne ničnosti Sklepa Komisije o zahtevi za odpust uvoznih dajatev — Obveznost sprejetja novega sklepa — Obseg*
(člen 266 PDEU; Uredba Komisije št. 2454/93, člen 907)

7. *Ničnostna tožba — Sodba o razglasitvi ničnosti — Učinki — Sprejetje izvedbenih ukrepov — Razumni rok — Razglasitev delne ničnosti Sklepa Komisije o zahtevku za odpust uvoznih dajatev — Prepozno sprejetje novega sklepa — Kršitev načela razumnega roka — Posledice*

(člen 266 PDEU; Uredba Komisije št. 2454/93, člen 907)

1. Glej besedilo odločbe.

(Glej točko 41.)

2. Glej besedilo odločbe.

(Glej točko 44.)

3. Člen 266 PDEU institucijo, katere akt je bil razglašen za ničnega, zavezuje samo v obsegu, v katerem je treba zagotoviti izvršitev ničnostne sodbe. V tem smislu ta določba zadevni instituciji tudi nalaga preprečitev, da bi bile pri aktu, ki nadomešča razveljavljeni akt, ugotovljene enake nepravilnosti kot so bile tiste, ki so bile ugotovljene v navedeni sodbi. Vseeno imajo institucije pri izvrševanju sodbe, s katero je bila razglašena ničnost ali ugotovljena neveljavnost, široko polje proste presoje pri izbiri načina te izvršitve, pri čemer mora biti ta način v skladu z izrekom zadevne sodbe in obrazložitvijo, ki pomeni podlago, potrebno za ta izrek.

Zadevna institucija se namreč svobodno opre na razlog, ki je po njenem mnenju najbolj upošteven za obrazložitev sklepa, pri čemer ji morebitna napaka pri izbiri tega razloga ne more preprečiti, da se pozneje opre na razlog, ki bi ga sicer lahko navedla že v aktu, ki je bil razglašen za ničen. V zvezi s tem to, da nek razlog ni bil naveden v sklepu, ki je bil razglašen za ničen, instituciji nikakor ne preprečuje, da ga navede v sklepu, s katerim nadomesti ta akt, saj lahko institucija, ki je izdala akt, ki je bil razglašen za ničen, v novem sklepu navede tudi druge razloge, kot so tisti, na katere je oprla svoj prvi sklep.

(Glej točke 49, 59 in 60.)

4. Glej besedilo odločbe.

(Glej točko 51.)

5. Institucije lahko – razen če je zaradi ugotovljene nepravilnosti celoten postopek ničen – za sprejetje akta, ki bi nadomestil prejšnji akt, ki je bil razglašen za ničen ali je bilo zanj ugotovljeno, da je neveljaven, obnovijo postopek na stopnji, na kateri je prišlo do te nepravilnosti.

(Glej točko 52.)

6. Po tem, ko sodišče Unije razglasi delno sklepa Komisije o zahtevku za odpust uvoznih dajatev, mora Komisija ponovno preveriti elemente iz spisa in sprejeti nov sklep o navedenem zahtevku, da bi odpravila ugotovljene nepravilnosti. Pri tem mora upoštevati vse dejanske in pravne elemente, ki so na voljo ob sprejetju tega akta. Obveznost Komisije, da pripravi sklep z vso potrebno skrbnostjo in da ga sprejme na podlagi vseh podatkov, ki lahko vplivajo na končno odločitev, izhaja zlasti iz načel dobrega upravljanja, zakonitosti in enakega obravnavanja. V teh okoliščinah Komisiji ni mogoče očitati, da je presodila, da je treba ponovno opraviti preiskavo in dopolniti spis.

Poleg tega ni mogoče veljavno trditi, da je imela Komisija po razglasitvi delne ničnosti prvega sklepa z učinkom *ex tunc* največ pet dni, da sprejme nov sklep glede zahtevka za odpust, da bi spoštovala prekluzivni devetmesečni rok iz člena 907 Uredbe št. 2454/93 o določbah za izvajanje Uredbe št. 2913/92 o carinskem zakoniku Skupnosti. Devetmesečnega roka iz te določbe namreč ni mogoče uporabiti v okviru ponovnega postopka na podlagi člena 266 PDEU.

(Glej točke od 54 do 56 in 62.)

7. S kršitvijo načela upoštevanja razumnega roka praviloma ni mogoče utemeljiti razglasitve ničnosti odločbe, sprejete ob koncu upravnega postopka. Neupoštevanje načela razumnega roka namreč vpliva na veljavnost upravnega postopka le takrat, kadar bi lahko predolgo trajanje vplivalo na vsebino odločbe, sprejete po končanem upravnem postopku.

V zvezi s tem je sicer res, da veljavna ureditev in zlasti devetmesečni rok iz člena 907 Uredbe št. 2454/93 o določbah za izvajanje Uredbe št. 2913/92 o carinskem zakoniku Skupnosti Komisije v okviru postopka na podlagi člena 266 PDEU ne zavezuje več. Vendar še vedno velja, da Komisija s tem, da pri sprejetju sklepa, ki naj bi nadomestil sklep, ki je bil razglašen za ničn, ni upoštevala razumnega roka, ni upoštevala zagotovil iz Uredbe št. 2454/93 in je zadevni osebi odvzela polni učinek te uredbe, možnost, da bi dosegla izdajo sklepa v predpisanih rokih, in zagotovilo, da se njenemu zahtevku v primeru nesprejetja sklepa v teh rokih ugoti.

Zato Komisija s tem, da sklep, ki naj bi nadomestil sklep, ki je bil razglašen za ničn, sprejme 34 mesecev po razglasitvi ničnostne sodbe, krši načelo razumnega roka, kar pomeni razlog za razglasitev ničnosti druge odločbe.

(Glej točke 82 in od 91 do 93.)